

Oda Egoizmu / Živi zid / Biljke

Šimičić, Rahela

Undergraduate thesis / Završni rad

2024

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Academy of Fine Arts / Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:215:398899>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2025-02-04**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Academy of Fine Arts in Zagreb](#)

Akademija likovnih umjetnosti

Sveučilišta u Zagrebu

Nastavnički odsjek

Rahela Šimičić

ZAVRŠNI RAD

**PRIJEDIPLOMSKI SVEUČILIŠNI STUDIJ LIKOVNA
KULTURA**

Zagreb, 2023./2024.

Kolegiji: Grafika, Kiparstvo i Slikanje

Mentori/nastavnici iz glavnih umjetničkih predmeta:

-Izv.prof.dr.art. Igor Čabraja

-Suradnica. Vida Mejić

-Prof.art. Vlasta Žanić

-Izv.prof.art. Vojin Hraste

-Izv.prof.dr.art. Snježana Ban

SAŽETAK

Akadska godina 2023./2024. promijenila je mnogo stvari, jedna od najvažnijih upravo je samostalan rad, izvođenje osobnih ideja, stavova i misli kroz određene medije. Bitna stavka mojih radova su provokacije usmjerene prema društvu, od politike pa sve do vjere, seksima i feminizma. Smatram da je to svijet na koji ja stavljam točku na i, te sama činjenica da ga izgrađujem preko svojih radova me veseli. Kako se odvijao tijekom godine u kiparstvu sam pronašla bitnu tematiku kojom sam se željela baviti, feminizam, te kritika društva, detaljnije kritika vjerskih skupina koje imaju jasan stav prema ženama. Također tematika feminizma pronašla je put do slikarstva te sam se tako bavila nestajanjem ljudskih dijelova tijela, mojim osobnim životnim problemima koje prolazim kao mlada žena, odlaskom kod ginekologa, itd... Završni rad iz slikarstva temelji se na sintezi mog života; skup životnih i trenutnih problema kroz koje prolazim, težnja za rodnim krajem prikazana kroz kulturno umjetničku nošnju, prolaznost fakulteta kroz prikaz zeca koji jede skripte i mnogo detalja baziranih na realnosti života. Nadalje, u drugom semestru grafike bavila sam se biljkama, njihovom nagomilanosti unutar formata te kroz tehnike bakropisa i akvatinte uspješno odradila tematike koje sam željela. Puno sam toga naučila ove godine, mnoge stavke i stavovi promijenili su moj način gledanja na svijet, fakultet te općenito život i želim zahvaliti svima koji su mi pomogli ostvariti završetak prijediplomskog studija (uključujući samoj sebi).

Ključne riječi : feminizam, kritika društva, vjerske skupine, sinteza , životni problemi, rodni kraj, kulturno-umjetnička nošnja, realnost života, fakultet, nagomilanost, biljke

SLIKARSTVO

Oda Egoizmu

Oda, lirski pjesma svjetovnog karaktera nastala iz korskih pjesama namijenjena je iskazivanju poštovanja i privrženosti u slavu ratnika, državnika i ostalih, dok monodijska oda obrađuje temu intime i uzvisuje samu ideju osobnih poteškoća te pomoću patetike stavlja protagonista u ulogu hvale i slave nakon zasluženog napora i problema. Možda nismo svjesni naših trenutnih napora i programirani smo nastavljati iz dana u dan s idejom da je sutra bolje, no možda se možemo složiti da je sutra zaista ponekad bolje ali samim time izbjegavamo zastati i suočiti se s problemom.

Rad se temelji na *suma summarum* ove godine, mog školovanja na akademiji te problema koje možda nećete razumjeti na prvu dok ne saznate i pročitate detaljnije dijelove moga koncepta.

Problematika same slike je intiman autoportret, sugeriran kroz prostornost, nagomilanost elemenata na slici kao što su biljke, zeko, ja kao osoba kakva sam mogla biti i ono što jesam u trenucima slabosti. Zanimljivost same slike je da u mojim mrtvim pogledima prema životu još uvijek uspijevam zalijevati biljke koje su jedna od zamornijih aktivnosti iako me ispunjavaju. Moj dugogodišnji hobi su biljke, počela sam sa samo njih nekoliko a pretvorile su se u džunglu koja poput korova raste i zauzima moje mjesto u stanu. Šalu na stranu, hobi je to koji zahtijeva ponekad cijele dane uz nered koji ostavljam iza sebe a primorana sam ga pospremiti. Ova simbolika biljke postaje središte mene i dio moje osobnosti koja se razvija na temelju mojih hobija i želja, jer čak i u najtužnijim i najstresnijim danima uvijek ću pronaći utjehu i mir u brizi za biljke.

Duda u mojim ustima postaje simbol potrebe za roditeljima, za djetinjstvom i neopterećenosti. Glavna stavka mog života je odlazak u grad daleko od svog života koji sam ranije poznavala, a ironično je da mi taj aspekt u životu nedostaje jer sam se potrudila otići daleko iz konzervativne sredine, iz moga sela koje i dan danas posjećujem s velikim veseljem jer se tamo nalazi „Dom“. Dom gdje su moji roditelji, moje sestre (trenutno samo jedna jer druga studira u Ljubljani), dovoljno je stati ovdje jer se mentalno ne želim ogoljavati pred ljudima koji će ovo pročitati.

Moj zeko Mato gricka skriptu kao simbol prolaznosti fakulteta i svih teških ispita koje sam uspjela proći dok je on grickao svaki list koji je pronašao. Prolaznost vremena kao jedna bitna stavka kod

mladih ljudi, prolaznost naših patnji i problema kojima se uvijek vraćamo jer nam čine svakodnevicu.

I na kraju dvostruki autoportret, ja koja gledam na sebe, ja kao šokica, kao osoba koja je ostala u svojoj konzervativnoj sredini uz idilični život koji vodim poput svoje bake i majke. Smatram i prikazujem sebe kao konzervativnu osobu, vjerski nastrojenu, sa snažnim mišljenjima i strogim karakterom jer moje mišljenje je jedino zaista pravedno. Ja koja gledam na sebe ujedno su ljudi oko mene koji osuđuju, profesori koji smatraju da postoji samo jedna ja, ja na fakultetu, ja koja kasni ili ja koja ne dolazi. Ja se sastojim od mnogo toga, a fakultet i vrijeme koje provodim na fakultetu samo je jedan dio mene i mog identiteta!

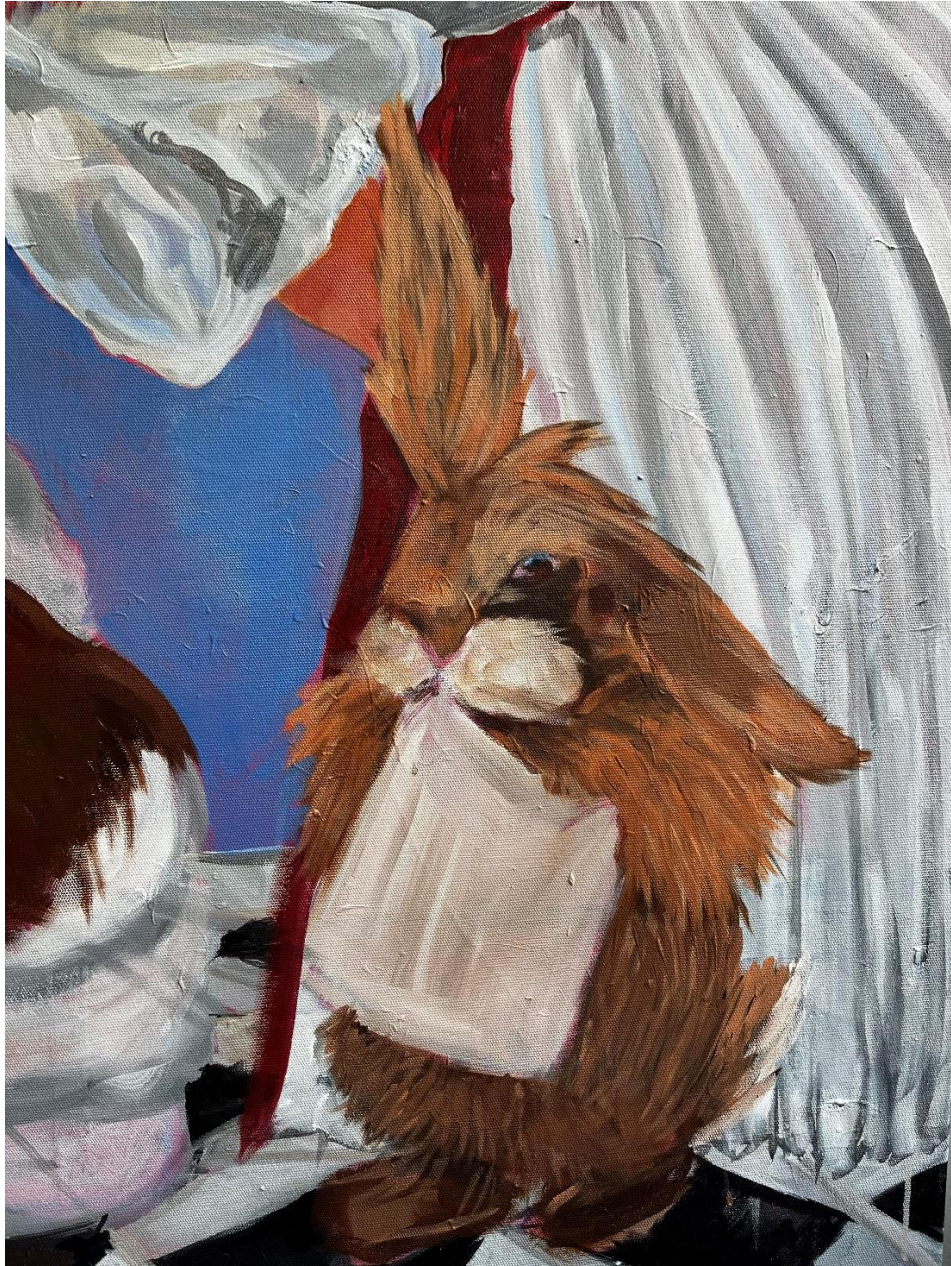
Možda ovaj rad iskače iz mog sadašnjeg grotesknog i sarkastičnog pogleda na svijet, muškarce, društvo i politiku, no smatram da se u ovom radu možda prvi puta ogoljujem pred drugima.

Rahela Šimičić,

Oda egoizmu, 2024.

Akril na platnu

Rahela Šimičić

Oda egoizmu, 2024.

Detalj Zeca koji jede skriptu

Akril na platnu

KIPARSTVO

Živi zid

Živi zid, onaj nogometni, podsjeća me na obranu svojstvenog cilja ili gola kojeg ja branim svojim grudima. Ako gledamo anatomiju, zapravo svojim grudima branim svoje srce, jer ono se nalazi ispod njih, u dijelu moje intime skriveno od pogleda, možda zato i prikazujem samo „sise“, smatram ih jakim sredstvom, u ovom kontekstu sredstvo protiv seksizma.

Ovaj zid je odgovor koji je isprovociran od strane „klećavaca“ - pojam i naziv skupine ljudi započet inicijativom muškaraca, konzervativnih kršćana, koji svake prve subote u mjesecu protestiraju na trgu Bana Jelačića u Zagrebu sa vrlo jasnom porukom o ženskoj čednosti, potlačenosti i zagovaranjem patrijarhalnosti. Inicijalna ideja je bila provokacija konzervativnog dijela publike i osoba koji imaju takve stavove prema današnjem društvu, a pogotovo prema ženama. Želim poslati poruku da ovaj zid stoji kao simbol ženstvenosti, kao poruka jakosti i želje za promjenom i osjećajem sigurnosti u vlastitoj državi.

Ideja živog zida nastala je na konzultacijama s profesorima, a inspiracija mi je bio prikaz kipa Artemide iz Efesa, grčke boginje lova, divljine i plodnosti koja na sebi ima velik broj dojki. Odljevi dojki izvedeni su u gipsu, a kalup u silikonu povezanim talkom. Temeljna ideja je postaviti zid od dojki koji je postavljen na ulaznom dijelu izložbenog prostora i 'brani' ga od „neprijatelja“. Izvedbi u željenom formatu, prethodila je maketa izrađena u obliku samostojećeg zida koja se sastoji od dvadeset i osam pari grudi u umanjenom obliku.

Tematika feminizma u današnjem vremenu sve više traži pažnju, upravo sa ovim zidom Ja kao umjetnica suprotstavljam se pitanjima koja preispituju ulogu žene. Moj rad prati suvremene događaje povezane sa mnogim seksizmima i borbama protiv prava žena, zato je i napravljen da bude upečatljiv znak feminističkih tendencija.

Rahela Šimičić,

Živi zid, maketa, 2024,

Gips i vruće lijepilo

Rahela Šimičić

Živi zid, 2024,

Gips i pur pjena

GRAFIKA

Biljke

U okviru kolegija „Grafika i primijenjena grafika 2/N,, prvi put sam se susrela s grafičkim tehnikama dubokog tiska. Osim savladavanja tehničkog aspekta grafike, tijekom ovog semestra promišljala sam i o samim motivima i idejama vlastitog umjetničkog stvaralaštva.

Upravo na promišljanju, konceptu i vlastitoj ideji temelji se treća godina prijediplomskog studija. Sukladno tome promišljala sam o vlastitim afinitetima i interesima. Moj najveći hobi, biljke, postale su glavni motiv mojih radova. Promišljajući o najprikladnijoj tehnici, proučili smo „Vernis mou“, no izražajne mogućnosti bakropisa prevagnule su zbog elegancije tankih linija koje doprinose detaljističkim prikazu svake žilice i nabora na floralnim motivima. Uz bakropis radove sam izvodila i u tehnici akvatinte zbog mogućnosti toniranja motiva.

Biljke koje se nalaze na radu „Biljke“ su :Alocassia Polly, Pilea ili Kinesko drvo novca, Begonia, Monstera Deliciosa, Bird of paradise, Monstera Adisoni te Syngonium Pink Splash.

Drugi rad pod nazivom „Ljiljan“ također prikazuje floralni motiv. Motiv na ovom radu ima posebno značenje za mene, moj otac bavi se uzgojem ljiljana, motiv ovog cvijeta podsjeća me na moju obitelj i djetinjstvo.

Upravo zato, floralni motivi postaju okosnica u mom umjetničkom stvaralaštvu. Biljke su postale glavni motivi mojih radova u slikarstvu, crtanju pa čak i kiparstvu, neizbježno je bilo da ih izvodim i u grafičkim tehnikama dubokog tiska obzirom da su izražajne mogućnosti akvatinte i bakropisa izrazito kompatibilne upravo s detaljističkim prikazima floralnih motiva.

Rahela Šimičić,
Biljke, 2024,
Bakropis i akvatinta

Rahela Šimičić,

Liljan, 2024,

Bakropis